

УДК 657:338.3

Г. Є. Павлова,

д. е. н., професор, декан факультету обліку і фінансів,
професор кафедри обліку, оподаткування та управління фінансово-економічною безпекою,
Дніпровський державний аграрно-економічний університет

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-1400-7348>

Е. Е. Квітницький,

здобувач ОПП "Облік і оподаткування" другого (магістерського) рівня вищої освіти,
Дніпровський державний аграрно-економічний університет

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-7113-6579>

DOI: 10.32702/2306-6792.2025.23.72

УПРАВЛІННЯ ОСНОВНИМИ ЗАСОБАМИ ПІДПРИЄМСТВА: АКТУАЛЬНІ ПІДХОДИ ТА ІНСТРУМЕНТАРІЙ

Н. Pavlova,

Doctor of Economic Sciences, Professor, Dean of the Faculty of Accounting and Finance,
Professor of the Department of Accounting, Taxation and Management of Financial
and Economic Security, Dnipro State Agrarian University of Economics

Е. Kvitnytskyi,

Student of the "Accounting and Taxation" second (master's) level of higher education,
Faculty of Accounting and Finance, Dnipro State Agrarian and Economic University

MANAGEMENT OF FIXED ASSETS OF AN ENTERPRISE: CURRENT APPROACHES AND TOOLS

У статті розглянуто теоретико-методичні аспекти управління основними засобами підприємства як ключового чинника забезпечення ефективності виробничої діяльності. Актуальність дослідження зумовлена зростаючою потребою в підвищенні ефективності виробничої діяльності та оновленні матеріально-технічної бази. Розкрито сутність управління основними засобами, визначено його складові, завдання та значення у формуванні конкурентоспроможності підприємства. Проаналізовано актуальні підходи до оцінювання, використання та відтворення основних засобів, а також окреслено інструментарій, що сприяє підвищенню результативності їх застосування. Питання обліково-аналітичного забезпечення, методики контролю й аналізу та сучасних управлінських рішень розглянуто в контексті обґрунтування управлінських рішень, спрямованих на мінімізацію зношення, оптимізацію витрат і підвищення технологічного рівня виробництва в системі ефективного управління основними засобами підприємства. Практичне значення статті полягає в тому, що наведені методичні аспекти управління основними засобами можуть стати для підприємства основою для формування цілісного механізму контролю, оцінки та ефективного використання активів. Перспективи подальших досліджень пов'язані з поглибленням підходів до інтегрованого управління активами, розширенням можливостей цифровізації та застосуванням інноваційних технологій, що здатні забезпечити підвищення гнучкості та адаптивності системи управління основними засобами підприємства.

The article examines the theoretical and methodological aspects of managing fixed assets of an enterprise as a key factor in ensuring the efficiency of production activities. The relevance of the study is due to the growing need to increase the efficiency of production activities and update the material and technical base. The essence of fixed assets management is revealed as a systematic process of planning, organizing, controlling and regulating the use of material and technical

resources of an enterprise to ensure the continuity of the production process and increase its efficiency. Among the components, planning and forecasting of needs for fixed assets, their accounting and control, assessment of the efficiency of use, as well as making management decisions regarding the renewal, modernization and optimization of assets are highlighted, which together determine the significance of management in the formation of the competitiveness of the enterprise. The tasks and significance of the fixed assets management process in the formation of the competitiveness of the enterprise are emphasized. Current approaches to the assessment, use and reproduction of fixed assets are analyzed, which include methods of quantitative and qualitative assessment of the condition of assets, analysis of the efficiency of their operation, planning for modernization and disposal, as well as strategies for optimal distribution and use of resources. The management tools are separately outlined, including accounting and analytical methods, productivity indicators and technological solutions aimed at increasing the effectiveness of the use of fixed assets and ensuring maximum efficiency of the production process. The issues of accounting and analytical support, control and analysis methods and modern management solutions are considered in the context of substantiating management decisions aimed at minimizing depreciation, optimizing costs and increasing the technological level of production in the system of effective management of fixed assets of the enterprise. The practical significance of the article lies in the fact that the given methodological aspects of fixed assets management can become the basis for the enterprise to form an integrated mechanism for control, evaluation and effective use of assets. The proposed approaches and tools allow to increase the productivity of production processes, optimize costs and maintain the technological level of production at a competitive level. In addition, the results of the study can serve as a practical guide for making management decisions regarding the renewal, modernization and reproduction of fixed assets of the enterprise. Prospects for further research are related to deepening approaches to integrated asset management, expanding digitalization capabilities, and applying innovative technologies that can ensure increased flexibility and adaptability of the enterprise's fixed asset management system.

Ключові слова: управління, основні засоби, облік, аналіз, контроль, підходи, інструментарій, ефективність, підприємство

Key words: management, fixed assets, accounting, analysis, control, approaches, tools, efficiency, enterprise.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Актуальність управління основними засобами зумовлена тим, що саме цей ресурсний компонент визначає виробничий потенціал підприємства та його здатність конкурувати на ринку. В умовах високого рівня зношеності матеріально-технічної бази та обмеженості інвестицій особливої ваги набувають питання раціонального планування, утримання та оновлення основних засобів. Сучасна економічна нестабільність підсилює потребу в ефективності управління активами, оскільки помилки у виборі напрямів інвестицій чи в організації ремонтних робіт можуть призводити до значних фінансових втрат. Науковий інтерес до цієї тематики обумовлений необхідністю розробки нових підходів та інструментів, здатних забезпечити оптимізацію життєвого циклу основних засобів. Водночас практичний аспект полягає у потребі підприємств мати дієві методи обліку, контролю та оцінювання, що дають змогу приймати обґрунтовані управлінські рішення.

Проблеми неефективного використання обладнання, його передчасного виходу з ладу чи низького коефіцієнта завантаження залишаються нагальними для багатьох підприємств, що підкреслює потребу в оновленні інструментарію управління. Значущим є також розвиток підходів, орієнтованих на ризики, які дозволяють мінімізувати простої та аварійність виробництва. Сучасні умови господарювання потребують від підприємств не лише фіксації інформації про основні засоби, а й застосування комплексного підходу до їх формування, використання та відтворення. Таким чином, дослідження управління основними засобами має вагомий науковий і практичний характер, спрямований на вирішення актуальних проблем розвитку сучасного підприємства.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

У сучасних умовах господарювання питання оперативного та стратегічного управління основними засобами набувають особливої уваги. Вчені підкреслюють, що ефективність функціонування підприємства безпосередньо зале-

жить від стану та рівня виокристання його матеріально-технічної бази. Зокрема, Мостенська Т.Г., Ковтун О.А. зазначають, що "основні засоби забезпечують виробничий процес, визначають інноваційність технологій, матеріалота енергомісткість виробництва, конкурентоспроможність продукції та можливості підприємства щодо розвитку ринку" [3]. Це визначає потребу не лише в їх підтримці в належному стані, а й у формуванні системи ефективного управління їх розвитком.

Актуальність проблематики підтверджують Лопатовська О., Нікольчук Ю, Бондарук С., наголошуючи, що "на сьогодні проблема ефективності використання основних засобів є достатньо актуальною та потребує реального вирішення" [2]. Водночас автори підкреслюють, що керівництву підприємства для прийняття виважених управлінських рішень щодо стану, забезпеченості та ефективності використання основних засобів необхідно удосконалювати методику проведення аналізу ефективності їх формування та використання. Це вимагає системного підходу до оцінювання техніко — економічних параметрів активів і обґрунтування напрямів їх оновлення. З цією позицією узгоджуються висновки Пчелинської Г., яка підкреслює, що ефективне управління основними засобами можливе лише за умови наявності налагодженої системи обліково-аналітичного забезпечення, здатної своєчасно формувати корисну та якісну інформацію про їх склад, стан, рух та ефективність використання. Як зазначає дослідниця, така система має забезпечувати ухвалення рішень, спрямованих на "покращення результативності діяльності господарського суб'єкта" [4].

У контексті вибору оптимальних управлінських рішень важливо враховувати й специфіку відтворювальних процесів. Циган Р.М., Бондаренко І.В., Зеленська В.В. акцентують, що в "в сучасних умовах, які склалися на вітчизняних підприємствах, важливим є вміння обрати правильний підхід до процесу відтворення, оскільки основні засоби, які знаходяться на балансі підприємства, потребують максимально ефективного використання" [5]. Відтак, стратегія оновлення основних засобів має враховувати як технологічні тенденції, так і економічні можливості підприємства. Значення процесів оновлення техніко-технологічної бази підтверджують Войцеховська Ю., Ємельянов О. На їх думку, підвищення конкурентоспроможності підприємств можливе лише за умови "реалізації комплексу заходів з оновлення їх основних засобів", що забезпечить "зменшення рівня фізич-

ного зношення та морального старіння засобів праці, а також сприятиме скороченню питомих витрат на виробництво та підвищенню якості продукції" [1].

Отже, сучасні підходи до управління основними засобами підприємства ґрунтуються на поєднанні стратегічного бачення їх відтворення та оновлення, якісного обліково-аналітичного забезпечення, удосконалення методики оцінювання ефективності, а також впровадження інструментів, що забезпечують раціональне використання ресурсів. Узгодженість цих компонентів формує основу для комплексного підходу до підвищення ефективності управління основними засобами в умовах сучасного ринкового середовища.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ (ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ)

За мету дослідження прийнято обґрунтування теоретико-методичних аспектів управління основними засобами підприємства шляхом розкриття сутності цього процесу, визначення його ключових складових, аналізу актуальних підходів до формування та використання основних засобів, а також окреслення інструментарію, що забезпечує підвищення ефективності їх відтворення та експлуатації в сучасних умовах господарювання.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

Управління основними засобами охоплює комплекс заходів, спрямованих на ефективне використання, збереження та оновлення матеріально-технічних ресурсів підприємства. Воно забезпечує раціональне формування, експлуатацію та відтворення основних засобів для досягнення стратегічних та оперативних цілей підприємства. Основні складові управління основними засобами представлені на рис. 1.

Управління основними засобами є комплексною системою, у якій усі складові перебувають у тісному взаємозв'язку та забезпечують повний життєвий цикл активів — від визначення потреби до їх вибутті. Першим елементом цього процесу є планування потреби в основних засобах, яке формує підґрунтя для подальших управлінських рішень. На цьому етапі підприємство визначає оптимальний склад і структуру активів, прогнозує інвестиції у нове обладнання та планує модернізацію чи вибуття зношених засобів. Саме коректне планування дозволяє уникнути надлишкових витрат та забезпечити відповідність технічної бази стратегічним цілям підприємства. Наступним логі-

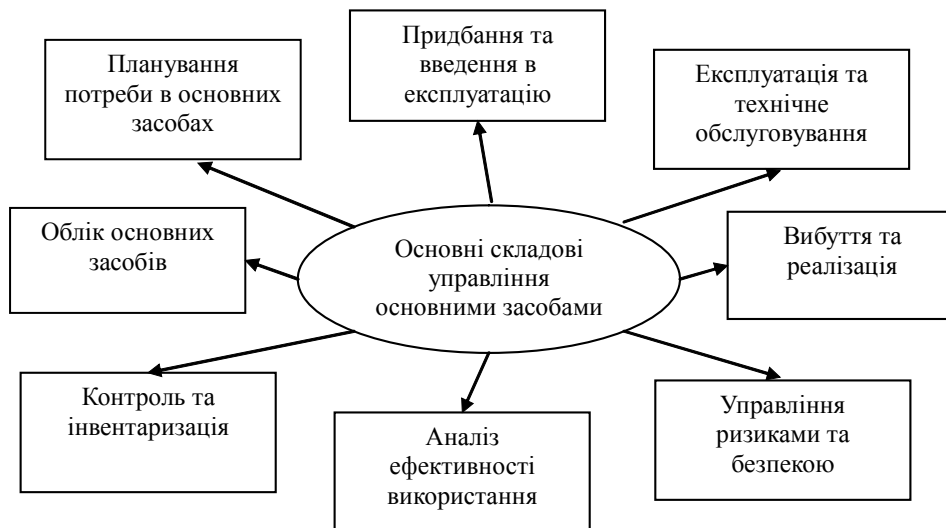

Рис. 1. Основні складові управління основними засобами на підприємстві

Джерело: узагальнено авторами.

чним кроком є придбання та введення активів в експлуатацію, що охоплює вибір вигідних джерел фінансування, оцінку вартості активів, пошук надійних постачальників та визначення строків корисного використання. Рішення, прийняті на цьому етапі, впливають на подальший облік, амортизацію та економічну ефективність експлуатацію основних засобів.

Після придбання активів формується облікова база, зокрема, здійснюється документальне оформлення всіх операцій руху основних засобів, ведуться інвентарні картки та реєстри, нараховується амортизація. Належний облік забезпечує інформаційну прозорість, слугує основою для контролю та аналізу та є важливим елементом як фінансової, так і управлінської звітності. Підтримуємо думку вчених, що "орієнтація вітчизняного бухгалтерського обліку на міжнародні стандарти передбачає розширення його аналітичних функцій, що потребує розробки аналітичних процедур з урахуванням міжнародного досвіду і використанням сучасних методів" [6]. Отже, належна облікова база забезпечує достовірність і своєчасність інформації, що використовується для прийняття управлінських рішень, і слугує фундаментом для ефективного контролю та планування в систему управління основними засобами підприємства.

Тісно пов'язані з обліком такі складові, як контроль та інвентаризація, адже саме регулярна перевірка фактичної наявності й технічного стану активів дозволяє виявляти невикористовувані, зношені чи зайві основні засоби. Контроль забезпечує збереження майна, мінімізує ризики зловживань і формує основу для прийняття рішень щодо модернізації, ремонту або

списання активів. У свою чергу, ефективна експлуатація та технічне обслуговування визначають, наскільки довго і продуктивно основні засоби можуть виконувати свої функції. На цьому етапі організовуються технічні огляди, ремонти та модернізації, а також ведеться облік відповідних витрат. Від якісного техобслуговування залежить рівень простоїв, обсяг ремонтних витрат. Від якісного техобслуговування залежить рівень простоїв, обсяг ремонтних витрат і технічна готовність обладнання.

Результатом взаємодії всіх попередніх компонентів є можливість здійснювати повноцінний аналіз ефективності використання основних засобів. Підприємство оцінює показники фондовіддачі, фондомісткості, зносу, оновлення та продуктивності обладнання. Саме аналітична інформація дозволяє виявити резерви підвищення ефективності, визначати слабкі місця в управлінні та формувати обґрунтовані управлінські рішення щодо подальших інвестицій, ремонту чи оптимізації активів. Водночас фахівці наголошують, що "рівень фактичного аналітичного забезпечення на підприємстві не завжди є достатнім для досягнення визначеної мети управління основними засобами, особливо в умовах мінливості та невизначеності середовища функціонування" [4], тому аналітична складова має відповідати актуальним та конкретним потребам управління.

Невід'ємною частиною менеджменту підприємства є управління ризиками та безпекою, яке спрямоване на запобігання аваріям, скорочення простоїв, забезпечення страхового захисту активів та дотримання технічних і нормативних вимог. Стан основних засобів безпосередньо впливає на безперервність виробничо-

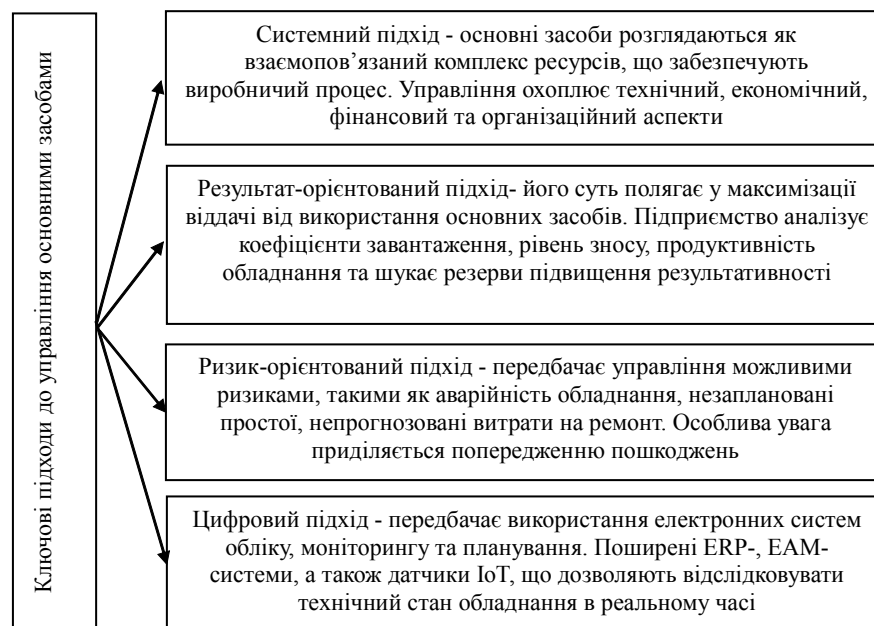

Рис. 2. Актуальні підходи до управління основними засобами на підприємстві

Джерело: узагальнено авторами.

го процесу, тому управління ризиками є важливою ланкою в системі управління ресурсами підприємства. Заключним етапом життєвого циклу основних засобів є їх утилізація або продаж. На цьому етапі підприємство аналізує економічну доцільність ліквідації або продажу активу, складає відповідні документи та визначає фінансовий результат цієї операції. Рішення про вибуття приймається на основі даних бухгалтерського обліку, результатів контролю, аналізу ефективності та оцінки ризиків, що підкреслює взаємозалежність усіх складових управління.

Отже, кожен елемент управління основними засобами не існує ізольовано: планування визначає потреби, придбання формує ресурсну базу, облік забезпечує інформацією, контроль перевіряє її достовірність, експлуатація впливає на тривалість використання, аналіз оцінює результативність, управління ризиками забезпечує безпеку, а вибуття завершує життєвий цикл активу. Разом вони утворюють цілісну систему, спрямовану на ефективне використання матеріально-технічних ресурсів та підвищення конкурентоспроможності підприємства. Однак ефективність цієї системи значною мірою залежить від підходів, що використовуються підприємством при організації процесів управління.

Сучасні умови господарювання, динаміка технологічного розвитку та зростання конкуренції висувають нові вимоги до методів управління матеріально-технічними ресурсами. Традиційні підходи вже не забезпечують належної

гнучкості та результативності, що зумовлює необхідність переосмислення принципів організації роботи з основними засобами. Вчені наголошують, що при виборі підходу до управління основними засобами слід враховувати вплив чинників, зокрема "розмір підприємства, повноваження менеджера, фаза життєвого циклу підприємства та продукту, що пропонується ринку, сфера діяльності підприємства тощо" [3].

У цьому контексті особливого значення набувають актуальні підходи до управління основними засобами, які враховують інноваційні, технологічні та стратегічні аспекти діяльності підприємств. На рис. 2 наведені ключові підходи, які в сучасних умовах є доцільними для потреб управління основними засобами на підприємстві.

Зазначені актуальні підходи до управління основними засобами відображають сучасні вимоги підприємств до підвищення ефективності використання матеріально-технічних ресурсів та забезпечення стабільності виробничих процесів. Системний підхід є важливим тому, що дозволяє розглядати основні засоби як єдиний комплекс взаємопов'язаних елементів, координуючи технічні, економічні та організаційні аспекти їх функціонування. Використання орієнтованого на результат підходу надає можливість максимально розкрити потенціал активів, підвищити їх продуктивність та оптимізувати структуру витрат. Водночас орієнтація на ефективність дає змогу своєчасно визначати резерви підвищення ефективності та покращити

щити ключові показники результативності.

Значення ризик-орієнтованого підходу зростає через потребу запобігати аварійним ситуаціям, мінімізувати простоти та зменшувати фінансові втрати, що особливо актуально в умовах нестабільного виробничого середовища. Управління ризиками сприяє підвищенню надійності обладнання та формуванню безпечних умов праці. Цифровий підхід посилює можливості менеджменту завдяки використанню сучасних інформаційних систем, які забезпечують оперативність, точність та прозорість даних. Інтеграція ERP- та ЕАМ-рішень, а також використання IoT-технологій дозволяють здійснювати моніторинг стану активів у режимі реального часу та приймати рішення на основі достовірної інформації. У поєднанні ці підходи формують сучасну модель управління основними засобами, яка забезпечує високу ефективність, зниження ризиків та стратегічну стійкість підприємства.

Використання актуальних підходів до управління основними засобами створює основу для формування дієвого інструментарію, який дозволяє впроваджувати стратегії управління на практиці. Самі підходи визначають, які методи та механізми будуть використовуватися для контролю, обліку та оптимізації активів. Без чітко організованого інструментарію навіть найсучасніші концепції управління не здатні забезпечити належний рівень ефективності. На думку вчених, "використання інструментів управління основними засобами спрямовується на вирішення конкретних задач, тому правильний вибір інструменту управління підвищує ефективність управлінського впливу" [3]. Підтримуємо твердження Войцеховської Ю., Ємельянова О., що "вибір інструментів управління потенціалом оновлення основних засобів підприємств повинен виходити із необхідності якнайкращого виконання кожної загальної та спеціальної функції такого управління" [1].

Інструменти управління дозволяють реалізувати системний підхід, оцінювати продуктивність активів, контролювати ризики та підтримувати безперервність виробничого процесу. Вони включають методи обліку, кон-

Таблиця 1. Інструментарій управління основними засобами на підприємстві

Інструмент	Практична реалізація	Ефект у контексті управління
Облік основних засобів	Документування операцій із надходження, переміщення та вибуття; встановлення первісної вартості та строків корисного використання; нарахування амортизації та відображення її у витратах; ведення інвентарних карток та технічних паспортів; оцінка майна при модернізації або поліпшенні.	Формує достовірну інформаційну базу для прийняття управлінських рішень, забезпечує контроль за рухом і станом активів, дозволяє уникати помилок і оптимізувати використання ресурсів.
Контроль	Регулярна перевірка фактичної наявності та технічного стану активів; проведення інвентаризацій; моніторинг режимів експлуатації; контроль витрат на ремонт та обслуговування; виявлення неефективних або надлишкових активів; оцінка дотримання вимог охорони праці та технічних регламентів.	Забезпечує збереження основних засобів, мінімізує збитки, підвищує відповідальність персоналу та ефективність експлуатації активів.
Планування та прогнозування	Визначення потреб у новому обладнанні; розробка інвестиційних планів; вибір джерел фінансування; планування ремонтів, модернізацій та техобслуговування; прогнозування витрат на ремонт, заміну та оновлення активів; оцінка економічного ефекту від оновлення.	Дозволяє забезпечити своєчасне оновлення та оптимізацію структури активів, планувати фінансові ресурси, підвищує ефективність управлінських рішень і стратегічну готовність підприємства.
Оцінка ефективності використання	Вимірювання фондоддачі, фондомісткості, коефіцієнтів зносу, оновлення та вибуття; рентабельність основних засобів; коефіцієнти технічної готовності обладнання.	Дозволяє оцінити результативність управління активами, виявити резерви підвищення ефективності та приймати обґрунтовані управлінські рішення щодо модернізації, заміни чи оптимізації активів.

Джерело: узагальнено авторами.

тролю, планування та оцінювання, які взаємопов'язані та доповнюють один одного. Саме через застосування комплексного інструментарію підприємство отримує можливість оперативно приймати управлінські рішення та досягати стратегічних цілей у використанні основних засобів. Вважаємо за потрібне виділити наступний інструментарій управління основними засобами на підприємстві (таблиця 1).

Відзначимо, що ефективне управління основними засобами підприємства базується на комплексному використанні кількох взаємопов'язаних інструментів. Облік забезпечує достовірну інформаційну базу для контролю та аналізу, контроль гарантує збереження активів і відповідальність персоналу, а планування та прогнозування дозволяють своєчасно оновлювати ресурси та оптимізувати фінансові витрати. Оцінка ефективності використання активів дає змогу виявляти резерви підвищення продуктивності та приймати обґрунтовані управлінські рішення. У сукупності ці інструменти створюють цілісну систему, яка забезпечує максимальну результативність використання

основних засобів та підвищує стратегічну стійкість підприємства.

ВИСНОВКИ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Управління основними засобами підприємства є ключовим фактором забезпечення ефективності виробничих процесів та підвищення конкурентоспроможності. Сучасні підходи, зокрема системний, орієнтований на результат, ризик-орієнтований та цифровий, дозволяють здійснювати комплексну оцінку, контроль та оптимізацію використання активів. Інструменти управління, включаючи облік, контроль, планування, технічне обслуговування та оцінку ефективності, забезпечують надійну інформаційну основу для прийняття управлінських рішень та підтримують стратегічну стійкість підприємства. Впровадження цифрових технологій та автоматизованих систем моніторингу підвищує точність обліку, своєчасність контролю та ефективність реагування на ризики. Перспективи подальших досліджень полягають у розвитку методів інтегрованого управління активами, оптимізації процесів модернізації та вибуття основних засобів, а також у застосуванні аналітичних та прогнозних моделей для підвищення ефективності інвестиційних рішень. Дослідження можливостей цифровізації та впровадження інноваційних технологій управління основними засобами дозволить створити більш гнучку та адаптивну систему, здатну реагувати на динамічні зміни ринку. Тому подальший розвиток цієї тематики має як наукове, так і практичне значення для забезпечення сталого розвитку підприємств.

Література:

1. Войцеховська Ю., Ємельянов О. Концептуальні засади управління потенціалом оновлення основних засобів підприємств. Міжнародний науковий журнал "Грааль науки". 2024. № 43 (вересень). URL: <https://archives.journal-grail.science/index.php/2710-3056/article/view/248> (дата звернення 20.11.2025 р.).
2. Лопатовська О., Нікольчук Ю., Бондарук С. Основні засоби підприємства: методика аналізу та ефективність використання. Трансформаційна економіка. 2023. № 5 (05). С. 75—81. URL: <https://doi.org/10.32782/2786-8141/2023-5-13> (дата звернення 20.11.2025 р.).
3. Мостенська Т. Г., Ковтун О. А. Теоретичні підходи до управління основними засобами підприємства. Ефективна економіка. 2020. № 1. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/1_2020/96.pdf (дата звернення 20.11.2025 р.).

4. Пчелинська Г. Облікова політика підприємства як чинник формування аналітичного інструментарію управління основними засобами. Економіка та суспільство. 2022. № 39. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-39-27> (дата звернення 20.11.2025 р.).

5. Циган Р. М., Бондаренко І. В., Зеленська В. В. Удосконалений механізм управління процесом відтворення основних засобів підприємств. Економіка і суспільство. 2018. Вип. 18. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2018-18-82> (дата звернення 20.11.2025 р.).

6. Якімова Л. П., Смольнікова К. А. Аналіз основних засобів підприємства: проблемно-прогностичний підхід. Інноваційна економіка. 2020. № 5—6 (84). С. 155—161. URL: <http://inneco.org/index.php/innecoua/article/view/641> (дата звернення 20.11.2025 р.).

References:

1. Voitsekhovska, Yu. and Yemelyanov, O. (2024), "Conceptual principles of managing the potential for updating fixed assets of enterprises", *Mizhnarodnyi naukovyi zhurnal "Hraal nauky"*, vol. 43 (September), available at: <https://archives.journal-grail.science/index.php/2710-3056/article/view/248> (Accessed 20 November 2025).
 2. Lopatovska, O., Nikolchuk, Yu. and Bondaruk, S. (2023), "Fixed assets of an enterprise: analysis methodology and efficiency of use", *Transformatsiina ekonomika*, vol. 5 (05), p. 75—81. <https://doi.org/10.32782/2786-8141/2023-5-13>.
 3. Mostenska, T. G., and Kovtun, O. A. (2020), "Theoretical approaches to the management of fixed assets of an enterprise", *Efektivna ekonomika*, vol. 1, available at: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/1_2020/96.pdf (Accessed 20 November 2025).
 4. Pchelynska, G. (2022), "Accounting policy of an enterprise as a factor in the formation of analytical tools for the management of fixed assets", *Ekonomika ta suspilstvo*, vol. 39. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-39-27>.
 5. Tsygan, R. M., Bondarenko, I. V. and Zelenska, V. V. (2018), "Improved mechanism for managing the process of reproducing fixed assets of enterprises", *Ekonomika i suspilstvo*, vol. 18. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2018-18-82>.
 6. Yakimova, L. P. and Smolnikova, K. A. (2020), "Analysis of fixed assets of an enterprise: a problem-prognostic approach", *Innovatsiina ekonomika*, vol. 5—6 (84), p. 155—161, available at: <http://inneco.org/index.php/innecoua/article/view/641> (Accessed 20 November 2025).
- Стаття надійшла до редакції 25.11.2025 р.*